

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥
 सोतीवसंप्रहृष्टांस्तानुपलभ्यधनंजयः ॥ किंचिदभ्युत्समयन्कृष्णमिदं वचनमब्रवीत् ॥ ४ ॥ पश्यैतान्देवकीमातर्मुमूर्षूनघसंयुगे ॥ भ्रातृस्त्रैगर्तकानेवंरोदितव्ये
 प्रहर्षितान् ॥ ५ ॥ अथवाहर्षकालोयत्रैगर्तानामसंशयं ॥ कुनरैर्दुरवापाहिलोकान्प्राप्यत्यनुत्तमान् ॥ ६ ॥ एवमुक्तामहाबाहुर्दृष्टीकेशंततोऽर्जुनः ॥ आस
 सादरणेव्यूढां त्रिगर्तानामनीकिनीं ॥ ७ ॥ सदेवदत्तमादायशंखं हेमपरिष्कृतं ॥ दध्मौ वेगेन महता घोषेणापूरयन्दिशः ॥ ८ ॥ तेन शब्देन वित्रस्तासंशतकव
 रूथिनी ॥ विचेष्टावस्थितासंख्येत्यश्मसारमयी यथा ॥ ९ ॥ बाहास्तेषां विवृताक्षाः स्तब्धकर्णशिरोधराः ॥ विष्टब्धचरणामूत्रं रुधिरं च प्रसुसुवुः ॥ १० ॥ उप
 लभ्यततः संज्ञामवस्थाप्य च बाहिनीं ॥ युगपत्पांडुपुत्राय चिक्षिपुः कंकपत्रिणः ॥ ११ ॥ तान्यर्जुनः सहस्राणि दशपंचभिराश्रुगैः ॥ अनागतान्येव शरैश्चिच्छेदा
 श्रुपराक्रमी ॥ १२ ॥ ततोर्जुनं शितैर्बाणैर्दशभिर्दशभिः पुनः ॥ प्राविध्यंततः पार्थस्तान विध्य त्रिभिस्त्रिभिः ॥ १३ ॥ एकैकस्तु ततः पार्थराजन्वि व्याध पंचभिः ॥
 सचतान्प्रतिविव्याध द्वाभ्यां द्वाभ्यां पराक्रमी ॥ १४ ॥ भूय एव तु संक्रुद्धास्त्वर्जुनं सहकेशवं ॥ आपूरयन् शरैस्तीक्ष्णैस्तडागमिव दृष्टिभिः ॥ १५ ॥ ततः शरसहस्रा
 णि प्रापत न्नर्जुनं प्रति ॥ भ्रमराणामिव ब्राताः फुल्लं द्रुमगणं वने ॥ १६ ॥ ततः सुबाहुस्त्रिंशद्भिरद्रिसारमयैः शरैः ॥ अविध्य दिषुभिर्गाढं किरीटं सव्यसाचिनं ॥ १७ ॥
 तैः किरीटी किरीटस्थैर्हेमपुंखैरजिह्वगैः ॥ शातकुंभमया पीडो बभौ सूर्यइवोत्थितः ॥ १८ ॥ हस्तावापं सुबाहोस्तु भल्लेन युधिपांडवः ॥ चिच्छेद तं चैव पुनः शरवर्षै
 रवाकिरत् ॥ १९ ॥ ततः सुशर्मा दशभिः सुरथस्तु किरीटिनं ॥ सुधर्मा सुधनुश्चैव सुबाहुश्च समर्पयत् ॥ २० ॥ तांस्तु सर्वान्पृथग्बाणैर्वानरप्रवरध्वजः ॥ प्रत्यविध्य
 त्वजं श्रैषां भल्लैश्चिच्छेद सायकान् ॥ २१ ॥ सुधन्वनो धनुश्छित्वा हयांश्चास्यावधीच्छरैः ॥ अथास्य स शिरस्त्राणं शिरः कायादपातयत् ॥ २२ ॥ तस्मिन्निप
 तिते वीरे त्रस्तास्तस्य पदानुगाः ॥ व्यद्रवंत भयाद्भीता यत्र दौर्योधनं बलं ॥ २३ ॥ ततो जघान संक्रुद्धो वासविस्तां महाचमूं ॥ शरजालैरविच्छिन्नैस्तमः सूर्यइवां
 शुभिः ॥ २४ ॥ ततो भग्नो बले तस्मिन्विप्रलीने समंततः ॥ सव्यसाचिनि संक्रुद्धे त्रैगर्तान्भयमाविशत् ॥ २५ ॥ तेवध्यमानाः पार्थेन शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ अमु
 ल्यंस्तत्र तत्रैव त्रस्तामृगगणा इव ॥ २६ ॥ ततस्त्रिगर्तराट्क्रुद्धस्तानुवाच महारथान् ॥ अलं द्रुतेन वः शूरानभयं कर्तुमर्हथ ॥ २७ ॥ शम्वाथ शपथान्घोरान्सर्वसै
 न्यस्य पश्यतः ॥ गत्वा दौर्योधनं सैन्यं किं वै वक्ष्यथ मुख्यशः ॥ २८ ॥